

РЕШЕНИЕ

№ 3637

гр. София, 21.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в публично заседание на 11.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова и при участието на прокурора ХРИСТОВА, като разгледа дело номер **1066** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 от Закона за убежището и Б. (ЗУБ) вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № 3048 от 09.02.2011г. на Б. М. А. М., гражданин на С, срещу решение № УП-18/28.01.2011г. на И. О. при Държавната А. за Б. (ДАБ), с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 13, ал. 1, т.5 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят счита, че решението е незаконосъобразно, тъй като административния О. не е изследвал и обсъдил наведените от него обстоятелства, свързани с нежеланието му да се завърне в С, дали са новонастъпили по смисъла на чл.8 и чл.9 от ЗУБ, а твърди че са такива и че обстановката в С е променена в негативна посока. Решаващият О. следвало да се произнесе относно сигурността на С, липсвало каквото и да е обсъждане на ситуацията в тази страна и посочване на източниците на информация, а мотивираното порицание относно ситуацията в страната на произход е от съществено значение за спазване на принципа (non refoulement)-забрана за връщане на чужденец на територията на държава, в която е застрашена неговата свобода или живот, съгл. чл.33 от Конвенцията за Б. от 1951г. и възприет в чл.4, ал.3 от ЗУБ. В съдебно заседание, чрез осигурения му адвокат, се позовава на немотивираност на административния акт и неизясняване на фактически обстоятелства. Дори при липса на промяна на обстоятелствата по подадена молба следвало да се вземе предвид обстановката в С и как тя се отразява на неговото положение и дали по някакъв начин не се застрашава живота му. В заключение иска съда да постанови съдебно решение, с което да отмени

решението. Претендира разноски в полза на Националното бюро за правна помощ. Ответникът – И. О. при ДАБ чрез юрисконсулт М оспорва жалбата по подробни съображения в писмена защита. Накратко: счита, че е налице хипотезата, посочена в решението – чл.13, ал.1, т.5 от ЗУБ. Относно аргументите за сигурна държава на произход счита за неотносими, тъй като задължението за излагане на подробни аргументи относно сигурността на държавата на произход съществувала до влизане в сила на на ЗИД на ЗУБ (обн.ДВ, бр.52 от 2007г.), след което с отмяната на текста задължението за интервюиращия О. вече не съществува и относими факти във връзка с държавата по произход на определен чужденец са тези, свързани с факти и събития от собствения му живот, а всички политически, обществени и икономически процеси са неотносими, ако не са се отразявали по определен начин върху живота на съответното лице. А в случая липсвало позоваване на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца и държавата му по произход. Претендира оставяне в сила на решението.

Представителят на С градска прокуратура изразява становище за отхвърляне на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възразенията на страните, намира за установено от фактическа страна следното: Видно от регистрационен лист № 2886/01.02.2011г. Б. М. А. М. е мъж, роден на 05.11.1974г. в С, Г.Х, гражданин на С, етническа принадлежност арабин, неженен, религия – сунит, с начално образование, с майка, баща и роднини в С. При регистрирането си сочи, че е без документи за самоличност.

За първи път Б. М. А. М. е подал молба за статут вх.№761/15.03.2001г., като причина да напусне страната си на произход. С решение № 3656 от 17.04.2001г. на председателя на ДАБ на жалбоподателя е предоставена хуманитарна закрила за срок от 1 година, в съответствие със Закона за бежанците (ЗБ, отм). След изтичане срока на хуманитарната закрила чужденецът не е подавал нова молба за продължаване срока на хуманитарната закрила. Нова молба за закрила подава шест години по късно с вх.№ 2688/27.08.2007г. Междувременно между първата и втората молба е пребивавал 3 г. нелегално в Г, година и половина в С, след което легално със самолет е напуснал родината си, пристигнал в И и оттам нелегално в Б. По тази молба с решение № 739/18.12.2007г., с което му е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. Жалбата срещу решението за отказ е отхвърлена с Решение №7512/20.06.2008г. по адм.дело №1032/2008г. на ВАС, Трето отделение, оставена в сила с решение № 11086 от 24.10.2008г. по адм.дело № 10342/2008г.

След горните молби, хронологично трета по ред молба за статут подава до ДАБ Б. М. А. М. вх.№ 6070/06.10.2010г. Молбата е регистрирана в ДАБ с № 6070/25.01.2011г. Във връзка с нея е образувано производството пред ДАБ, завършило с обжалваното решение от 28.01.2011г. В молбата си чужденецът е заявил молба за закрила и довода, че положението в С е опасно за всички и има нарушаване на човешките права и то в момента в особено големи размери. Имал решение за хуманитарен статут със срок до една година и положението не се променило, напротив станало по зле. По тази молба е проведено производство по реда на Глава шеста, раздел II на ЗУБ. За проведеното интервю е съставен протокол с рег. № 6070 от 26.01.2011г., подписан от Б. М. А. М., интервюиращия О. и преводач. От протокола се установява, че интервюто е било проведено на разбираем за молителя език, чрез преводача Е.М.. В интервюто той е посочил (само това е отразено в протокола), че няма новонастъпили обстоятелства,

различни от вече изложените по време на предишното административно производство. В хода на производството, съгласно чл. 58, ал. 7 от ЗУБ, е изискано и предоставено писмено становище от Д. А. “Национална сигурност”, рег.№6070/28.01.2011г., в което е заявено, че не се възразява да бъде предоставена закрила в Република Б на лицето Б. М. А. М., регистрирано в ДАБ с вх. № 213/25.01.2011г., в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

Не е приложена справка относно положението в С.

Производството е завършило с обжалваното решение № УП-18 от 28.01.2011г. на И. О. при ДАБ, с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ е отхвърлена молбата на Б. М. А. М. за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. В мотивите на обжалваното решение, е прието, че по отношение на лицето не се установяват предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 и ал. 9 от ЗУБ и хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, ал. 6 и ал. 8 от ЗУБ. В молбата си чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му на произход. Чужденецът не бил посочил никакви факти, обосноваващи страх от преследване поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение и/или убеждение, поради което не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец по чл.8, ал.1 и 9 от ЗУБ. Спрямо Б. М. А. М. не били налице условията за предоставяне на хуманитарен статут. От справката за страната на произход и заявеното от чужденеца по време на интервюто можело да се направи извод, че за чужденеца няма реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл.9, ал., т.1-3 от ЗУБ. Излага се, че производството за предоставяне на статут е по трета по ред молба, определена от органа като последваща по смисъла на § 1, т.6 от ДР на ЗУБ. По време на проведеното интервю с чужденеца били изследвани причините за нежеланието на Б. М. А. М. да се завърне в С и по същество не е представил нови факти и обстоятелства от вече изложените при предишните административни производства, имащи отношение към искането му за закрила. В заключение интервюиращият О. приема, че молбата на Б. М. А. М. за предоставяне на статут е явно неоснователна, по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ и като такава следва да бъде отхвърлена. Решението е връчено на молителя на 01.02.2011 г.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят не ангажира нови доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящото производство, е подадена в предвидения в чл. 84 ал. 1 от ЗУБ преклузивен 7 - дневен срок (решението е връчено на 01.02.2011г., а жалбата е подадена чрез административния О. рег.№ УП6070/07.02.2011г.), от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При служебната проверка за законосъобразност и като обсъди възраженията на жалбоподателя съдът намери жалбата за основателна поради следните съображения:

Обжалваното решение № УП-18/28.01.2011г. на И. О. при ДАБ, е издаден от компетентен О., в кръга на предоставените му правомощия (интервюиращият О. е определен със заповед № 56/04.03.2010г. на председателя на ДАБ да провежда ускорено производство по реда на глава шеста, раздел II от ЗУБ) и в предписаната от закона форма – чл. 68 и чл. 70 от ЗУБ. Решението е издадено в посочения в чл. 70, ал. 1

от ЗУБ тридневен срок (чужденецът по последващата му молба е регистриран на 25.01.2011г., решението е постановено на 28.01.2011г.).

При постановяването му обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и нарушение на материалноправните разпоредби. Съображенията на съда:

При постановяване на решението административният О. се е позовал на разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ, съгласно която молбата на чужденец за предоставяне статут на бежанец или хуманитарен статут се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и ал. 9 от ЗУБ, съответно по чл. 9, ал. 1, ал. 6 и ал. 8 от ЗУБ и чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В случая първата предпоставка на фактическия състав на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ е налице. Молбата на Б. М. А. М. е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. По отношение на молителя е налице производство за предоставяне на статут в Република Б, приключило с влязло в сила решение - решение № УП-732/18.12.2007г. на И. О. при ДАБ, с което е отхвърлена предходната му молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Това решение е влязло в сила след отхвърляне на жалбите срещу него по съдебен ред с окончателно решение на ВАС № 11086 от 24.10.2008г. по адм.дело № 10342/2008г.

Що се отнася до втората предпоставката на приложената от органа норма на чл.13, ал.1, т.5 - при подаване на настоящата последваща молба, жалбоподателят не е обосновал с и не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение и при проведеното интервю заявява, че няма новонастъпили обстоятелства, различни от вече изложените. Същевременно обаче в молбата с вх.№ ДАБ 6070/06.10.2010г. (л.23 по делото) търсещият закрила сочи, че „положението в С е опасно и има нарушаване на човешките права и то в момента в особено големи размери“, заявява, че положението ставало по зле. Тоест жалбоподателят в молбата за закрила се позовава на влошаване на положението в държавата му по произход. Дори и само това позоваване задължава административният О. да провери заявеното като събере доказателства за това. Административният О. обаче изобщо не е отчел посоченото в молбата на Б. М. А. М., подадена при него на 06.10.2010г., и не е събирал изобщо доказателства относно така наведеното от жалбоподателя в молбата му. В решението не е обсъдена обстановката в страната по произход - С, на чието влошаване чужденецът основава молбата си, включително и не е обсъдено спазването на човешките права. Несъбирането на относими доказателства относно наведени в молбата за закрила обстоятелства (тежестта е за органа, доколкото кандидатът за закрила не разполага с официални данни, които органът може да събере служебно чрез съответните служби и приложи актуална справка за държавата по произход) е съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Същевременно след като не е обсъдил наведено от жалбоподателя обстоятелство за влошаване на обстановката в държавата на произход и не е обосновал извод, защо смята за явно неоснователна молбата, в която се сочат обстоятелства относно държавата му по произход (предходната молба, в която се позовава на положението в Судан е от 2007г., а до края на 2010г. предвид динамиката на отношенията вероятно тази обстановка да се е изменила, възможно и съществено). По този начин органът не установява наличие на всички предпоставки на приложената от него хипотеза чл.13, ал.1, т.5 от ЗУБ.

Не се споделя в горния контекст становището на органа, че задължението за излагане

на подробни аргументи относно сигурността на държавата на произход е отпаднало със ЗИД на ЗУБ (обн.ДВ, бр.52 от 2007г.) и позоваването на обстановката като различни процеси в страната на произход било неотнормено без посочване на факти и събития от собствения живот на чужденеца. От една страна новите обстоятелства в хипотезата на чл.13, ал.1, т.5 от ЗУБ се разграничават като такива относно личното положение и като такива относно държавата по произход и двете следва да са изключени, че не са налице. А това следва да се мотивира от органа, в противен случай както е спорното решение извода му се явява необоснован. От друга страна дори и когато органът прецени неоснователност на молбата поради липса на конкретните основания по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, даващи право на бежански или хуманитарен статут, административният О. е длъжен да се мотивира и относно принципа "забрана за връщане", залегнал в чл. 4, ал.3 от ЗУБ, въведен с чл. 33, ал.1 от Конвенцията за статута на Б., който е длъжен да спазва. В конкретното административно производство интервюиращият О. на ДАБ е следвало да извърши преценка дали в случай на връщане на чужденеца в страната му произход, той е изложен на опасност от изтезания или друга форма на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Изследване за нарушение на този принцип се извършва въз основа на събрани в хода на производството доказателства относно обстановката в страната. А както вече се констатира, дори справка не е приложена. Така не е гарантирано прилагането на принципа на чл.4, ал.3 от ЗУБ. В този смисъл практиката на ВАС по дела, касаещи общото производство, но съдът намира за относими доколкото спазването на принципа на чл. 4, ал.3 от ЗУБ се съблюдава във всички производства по закона – решение № 9278/27.06.2011г. на ВАС, Петчленен състав – I колегия по адм.д.3427/2011г. и оставеното с него в сила решение № 16054 от 29.12.2010г., постановено по адм. дело № 10013/2010г. по описа на ВАС, Трето отделение.

Съгласно чл. 8, 2, б) от Директива 2005/85 ЕО на Съвета от 1 декември 2005г. относно минималните норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки, за която се сочи в § 1 а от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, че се въвежда в него, изисква държавите-членки да гарантират извършване на подходящо разглеждане на молбите, като една от гаранциите за това е да е набавена точна и актуализирана информация от различните източници, като например ВКБООН по отношение на общата обстановка в страната на произход на кандидата за убежище. Чл.4, § 3 б а) от Директива 2004/83/ЕО на съвета от 29 април 2004г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, за която също се сочи, че е въведена в ЗУБ, относно оценяването на молбата за международна закрила, изисква да бъде извършено на лично основание, като се вземе под внимание всички относими факти, свързани със страната на произход в момента на вземането на решение по молбата. В разглеждания случай съдът намира, че не са спазени посочените минимални норми и стандарти, доколкото обстановката в страната на произход на кандидата за закрила изобщо не е преценявана от интервюиращия О. при разглеждане на молбата, още повече, че в самата нея е наведено влошаване на обстановката в държавата по произход. Като не е оценил молбата въз основа на каквато и да било информация за държавата по произход на търсещия закрила органът е допуснал процесуално нарушение на изискванията по прилаганата от него процедура за разглеждане на молбата за закрила. Това нарушение в процедурно отношение на

правилата и стандартите за провеждане на процедурата по разглеждане на молбата за закрила е довело и до нарушение на материалния закон – издаден е немотивиран акт относно съществена предпоставка на приложената правна норма. Не се установява хипотезата на чл.13, ал.1, т.5 от ЗУБ, мотивирала органа да отхвърли молбата акто явно неоснователна – да не са налице нови обстоятелства относно държавата по произход – няма констатации и доказателства за тази предпоставка в решението.

По горните съображения за незаконосъобразност на решението от ускореното производство съдът намира, че следва да го отмени и предвид чл.173, ал.2 от АПК изпрати преписката на съответния компетентен О. за разглеждане на молбата при спазване на минималните норми и стандарти за разглеждане на молби за закрила на Б., при задължителните указания в настоящото решение. Съдът намира, че компетентният О. е председателят на ДАБ, а производството – общото производство по ЗУБ. Това е предвид преценката за недоказаност на хипотеза на чл.13, ал.1, т.5 от ДАБ. При извод за незаконосъобразност на преценката за наличие на условие по чл.13, ал.1, т.5 от ЗУБ, то органът не е имал основание по чл.70, ал.1, т.1 от ЗУБ да отхвърли молбата като явно неоснователна на основание чл.70, ал.1, т.2 от същия закон и при липса на основания за прекратяване на производството съгласно чл.70, ал.1, т.2 от ЗУБ е следвало да образува производство по общия ред съгласно чл.70, ал.1, т.3 от същия закон. Затова съдът намира, че като отмени решението от ускореното производство следва да върне делото за ново решаване, но в производство по общия ред по Глава Шеста, Раздел III на ЗУБ, от председателя на ДАБ. При разглеждането на молбата за закрила следва да се обсъдят по съществото им (преценка в контекста на условията за закрила) наведените от молителя твърдения относно държавата му на произход, в това число спазването на човешките права. Следва да се анализира последно актуална към момента на разглеждане на молбата (при връщането с настоящото решение) информацията относно обстановката в държавата по произход на молителя. За целта - да бъде набавена и присъединена по административната преписка точна и актуализирана информация от различните източници, като например ВКБООН по отношение на общата обстановка в страната на произход на кандидата за закрила. Информацията за страната на произход да бъде обсъдена в контекста на бежанската история на жалбоподателя. Да се съобрази спазването на принципа на чл.4, ал.3 от ЗУБ и обсъди в решението.

По искането за присъждане на разноски в полза на Националното бюро за правна помощ съдът не се произнася предвид липсата на доказателства за изплатеното адвокатско възнаграждение на служебния защитник от страна на Бюрото, което изплатено възнаграждение да се присъди (аргумент чл.78, ал.7 от ГПК вр. с чл.91 от ЗУБ). Такова може да се претендира от Бюрото след изплащане на възнаграждение на служебния защитник.

Воден от горното, Административен съд С. град – град, I отделение, 6-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. М. А. М., гражданин на С, **решение № УП-18/28.01.2011г. на И. О. при Държавната А. за Б.**, с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 13, ал. 1, т.5 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

ИЗПРАЩА делото като преписка на председателя на Държавната А. за Б. при

Министерския съвет за произнасяне по посочената молба в производство по общия ред по Глава шеста, Раздел III от ЗУБ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.85, ал.4 ЗУБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:
(Б Бороджиева)